

ยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

นันทวิทย์ เฝ้ามหานาคะ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังนี้ 1) ศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3,775 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 360 คน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จากประชากรในการวิจัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยแจกแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้จำนวน 360 ชุด ได้แบบวัดฉบับสมบูรณ์ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 98

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ นิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์มียุทธวิธีในการเรียนรู้ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยรวมและรายด้านย่อย ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมาย ด้านความพยายามที่จะทำให้สำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21, 3.22, และ 3.21 ตามลำดับ ส่วนยุทธวิธีในการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมในการเรียนรู้โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ และด้านจัดการกับสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, 3.69 และ 3.87 ส่วนด้านการจัดการอารมณ์ และด้านการบริหารเวลา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และ 3.37 ตามลำดับ สำหรับยุทธวิธีในการเรียนรู้โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 อยู่ในระดับปานกลาง

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยูนิตวิธีในการเรียนรู้ พบว่า ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบ ได้แก่ ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.80 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.048 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.058 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.92 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.90 และดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (CFI) เท่ากับ 0.96 แสดงว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันระดับสองของยูนิตวิธีในการเรียนรู้ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมายในการเรียนรู้ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ ด้านการจัดการอารมณ์ ด้านการบริหารเวลา ด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: ยูนิตวิธีในการเรียนรู้, การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ครูศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

The Learning Strategies Development of Students in the Faculties of Education in Bangkok.

Nuntavit Paomahanaka¹

Abstract

The purposes of this research were: 1) To study learning strategies of students in the Faculty of Education in Bangkok, and 2) To perform confirmatory factors analysis of learning strategy of students in the faculty of education. The research population included 3,775 bachelor degree students studying in the Faculty of Education in the first -year of the B.E. 2556 academic year. The research sample consisted of 360 students in selected by purposive sampling method. While 360 learning strategy measurement copies of the questionnaire were distributed to the sample, 353 complete copies or 98 percent were obtained.

The research instruments applied in this study were the learning strategy measurement with reliability of .86 and the construct validity was tested by means of confirmatory factor analysis. The statistics used for analyzing data were mean, standard deviation, and confirmatory factor analysis.

The results were as follow: Learning strategies in terms of motivation, goal defining, attempt to be succeed was in a moderate level with mean of 3.21, 3.22, and 3.21 respectively. As for learning behavior as a whole and for each issues such as responsibility and environmental management was in a high level with mean of 3.54, 3.69 and 3.87. As for emotional management and time management was in a middle level of performing and a mean for 3.19 and 3.37 as respectively.

¹. Ph.D. student, Psychology, Srinakharinwirot University.

The result of confirmatory factor analysis of strategies for learning of students in the Faculty of Education in Bangkok found the Goodness of Fit Index of the model as followings : Relative Chi-square (χ^2/df) = 1.80 , Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.048, Standard Root Mean Square Residual (SRMR) = 0.058, Goodness of Fit Index (GFI) = 0.92, Adjusted Goodness of Fit index (AGFI) = 0.90 and CFI = 0.96 these showed that the model of confirmatory factor analysis of strategies for learning was fitted to the empirical data in 6 components: goal defining in learning, attempt to be succeed, emotional management, time management, responsibility for learning, and environmental management.

Keyword: learning strategies, confirmatory factor analysis, education

บทนำ

การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนพึงปรารถนาเพื่อให้เป็นผู้ที่ควรคู่กับปริญญาบัตรและยังช่วยนำพาให้เป็นผู้มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต ในสหัสวรรษที่ 3 เป็นโลกของการเรียนรู้ทุกคนต้องแสวงหาความรู้โดยการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้ที่สำคัญจะมาจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตามวิธีการของตนเองอย่างสร้างสรรค์โดยมีเป้าหมายให้ตนเองมีความรู้ตามที่ตนเองต้องการนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องปลูกฝังตั้งแต่ต้น โดยการเตรียมวิธีการเรียนรู้ที่สำคัญ ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองไม่ต้องขึ้นกับสิ่งใดเพียงแต่มีวิธีการในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้องค์ประกอบที่สำคัญคือการสร้างจิตสำนึกในตนเองว่าเราเป็นนักเรียนมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการเรียน เห็นคุณค่าในการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีเป้าหมายในการเรียน ดังนั้นการมีวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าสู่โลกการ

เรียนรู้ได้อย่างประสบความสำเร็จ (สำนักบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2557: online) ดังนั้นการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้นั้นสิ่งสำคัญคือผู้เรียนต้องมียุทธวิธีในการเรียนซึ่งเป็นวิธีการและแนวทางปฏิบัติตนจนเป็นนิสัยประจำตัว ได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน ตั้งใจเรียน พยายามรักษาเวลา และวางแผนการเรียน บังคับจิตใจให้แน่วแน่ในการเรียน ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ทบทวนบทเรียน มีความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ คมเพชร ฉัตรสุกกุล, 2543:3)

โคเรย์ (Corey, 1990 : 5-9) กล่าวว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง และมีวิธีการแก้ปัญหาเพราะผู้เรียนจะมีวิธีการที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่เกิดจากความคิด ความรู้สึก และความสนใจ รวมทั้งความ

กระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และ วิชาสัทศาสตร์ ชั่วพลี (2542: 2) กล่าวว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้กับผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจและวิธีการในการเรียนรู้ให้กับตนเอง เพราะความต้องการในการเรียนรู้นั้นเกิดจากความปรารถนาในการกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ต่อสู้อุปสรรค ทำหลายสิ่งต่าง ๆ และรู้จักที่จะตัดสินใจทำในสิ่งที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง มีการวางแผนการทำงาน และมีลักษณะของการพึ่งพาตนเอง นอกจากนี้ เดซี และไรอัน (Deci and Ryan. 1990: 25) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้นั้นจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้เรื่องนั้นสูงอีกทั้งยังมีความทุ่มเท เพียรพยายาม และมีวิธีการเรียนรู้ในสิ่งที่อยากรู้จนสำเร็จ

รีฟ (Reeve, 1996: 22) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนทั้งนี้เพราะว่าผู้เรียนมีแนวทางแสวงหาองค์ความรู้ที่ถูกต้องและมีวิธีการเก็บจำความรู้นั้นและนำไปใช้ในการดำรงชีวิตสามารถนำพาตนเองไปสู่ความสำเร็จในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อความสำเร็จทางการเรียน ดังที่ มายรอนและเฮลีน่า (Myron and Helena, 2001: 3-15) กล่าวว่า ยุทธวิธีหรือวิธีการในการเรียนรู้แบบต่าง ๆ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและพฤติกรรมที่จะนำพาตนเองไปสู่สิ่งที่ต้องการ ซึ่งยุทธวิธีในการเรียนรู้นั้น ประกอบด้วย วิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ (motivation strategy) และวิธีการสร้างพฤติกรรมในการเรียนรู้ (behavior strategy)

นอกจากนี้ เวสทินและเมเยอร์ (Weinstein & Mayer, 1999: 315-327) กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีต้องมีแรงจูงใจที่สูงมากเป็นตัวผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและลงมือกระทำจนเป็นพฤติกรรม เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ แรงจูงใจใน

การเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีการวางแผนเป้าหมายและมีความพยายามที่จะกระทำตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ นาม จุง (Nam Jung, 1996: 234) ได้ศึกษายุทธวิธีต่างในการเรียนของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรด้านแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งได้แก่การวางแผนเป้าหมายที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ ยังพบว่า ความความพยายาม ความทุ่มเทในการเรียน และสิ่งแวดล้อมในการเรียน มีความสัมพันธ์กับยุทธวิธีทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แคมป์เบลล์ (Campbell.1996: 1405) ได้ศึกษาลักษณะบางประการและยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะมีการวางแผนในการเรียน มีการกำหนดเป้าหมายทางการเรียน มีแรงจูงใจในการเรียน มีวินัยในตนเอง มีความสามารถในการบริการเวลาและสามารถจัดการกับอารมณ์และสิ่งแวดล้อมในการเรียนได้

ส่วน ทุเนอร์และคณะ (Turner & et al, 2002: 79-89) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียน (learning performance) เป็นการแสดงออกของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาหาความรู้อย่างไร เช่น แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สิ่งที่เรียนกระจ่างขึ้น และการจัดการกับอารมณ์อารมณ์ที่มีผลต่อความรับผิดชอบในทิศทางที่พึงประสงค์จะทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ เพิ่มมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิโกร (Nigro.1998: 112) ที่ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้และคุณลักษณะบางประการที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของโปรแกรมการเรียนแบบรายบุคคลของนักเรียนเกรด 9 พบว่า การให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าอิสระส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มมากขึ้นและมีความ

ภูมิใจในตนเองส่วนลักษณะบางประการที่เกี่ยวข้อง ความสำเร็จ พบว่า นักเรียนที่มีความคิดแบบ นามธรรม มีเหตุผล สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีเมื่อ ต้องประสบกับปัญหาในการเรียนและมีการจัดการ เพื่อลดความวิตกกังวลได้

วิชาชีพ “ครู” เป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศชาติจึงมีความ จำเป็นที่จะต้องมีความมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อควบคุม ดูแล การประกอบวิชาชีพครูให้ดำรงไว้ซึ่งความ ถูกต้อง มีเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพและเพื่อเป็น ผู้สามารถนำพาประชาชนของชาติไปสู่การพัฒนา ตามกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างยั่งยืนมั่นคง การมี มาตรฐานวิชาชีพครูที่ชัดเจนจะช่วยให้สามารถ ตรวจสอบคุณภาพครูได้อย่างเป็นระบบและช่วยให้ นักเรียนเกิดการพัฒนาดังนี้ ครุสภา ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูไว้ 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน มาตรฐานด้านการ ปฏิบัติตน ดังนั้น หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เป็นไปตาม มาตรฐานวิชาชีพครูจึงกำหนดให้เรียนตลอด หลักสูตรไม่น้อยกว่า 160 หน่วยกิต โดยมีโครงสร้าง หลักสูตร ดังนี้ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต 2) หมวดวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 50 หน่วยกิต 3) หมวดวิชาเอกไม่น้อยกว่า 74 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จาก โครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นการ เรียนที่เข้มข้น ดังนั้นผู้เรียนหลักสูตรการศึกษา บัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) จึงต้องมีความพร้อมทั้งกาย และใจและมีจำเป็นต้องมียุทธวิธีในการเรียนรู้ที่ดี เพื่อให้การศึกษาตลอดหลักสูตรประสบความสำเร็จ ออกไปประกอบอาชีพครูได้อย่างมีมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2555: 20) จากข้อมูลสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความ สนใจศึกษาเกี่ยวกับยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิต

คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จึงได้เก็บข้อมูลเชิง ประจักษ์เกี่ยวกับยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ โดยสัมภาษณ์อาจารย์ ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาของคณะครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดถามว่า “นิสิตที่ประสบ ความสำเร็จในการเรียนมียุทธวิธีในการเรียนรู้ อย่างไรบ้าง” สรุปสาระสำคัญจากสัมภาษณ์ได้ว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนสูงเพราะอยากออกไป ประกอบวิชาชีพครูที่สังคมยอมรับ ดังนั้นจึงมีความ ตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนสูงเข้าเรียน ตรงเวลา ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี มีวิธีการ จัดบันทึกสรุปประเด็นสำคัญ พยายามทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน ขยันอ่านหนังสือ มีการวางแผนการเรียนรู้ ชักถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อมีข้อสงสัย บริหารจัดการเวลาได้อย่างเหมาะสม มีวิธีการผ่อนคลายเมื่อเกิดภาวะตึงเครียด และมีวิธีการจัดการ สิ่งต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการเรียนที่เหมาะสม นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นิสิตในคณะ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดถามว่า “นิสิตมียุทธวิธีในการเรียนรู้อย่างไรบ้าง” ประเด็น สำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ กล่าวโดยสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสำคัญกับการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง เพราะอยากเป็นครู เข้าเรียนทุกครั้งถ้าไม่จำเป็นไม่ หยุดเรียน มีสมาธิในการเรียน รู้จักควบคุมอารมณ์ ไม่ให้ส่งผลต่อการเรียน มีการบริหารเวลาในการ เรียน และเรื่องส่วนตัว มีการหาข้อมูลในเรื่องที่ ต้องการรู้โดยใช้เทคโนโลยี มีการเตรียมตัวอ่าน หนังสือก่อนสอบ สรุปสาระสำคัญของบทเรียนแบบ ย่อ ๆ ส่งงานตามกำหนดเวลา แบ่งเวลาในการอ่าน หนังสือ นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ และ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์เพื่อบำรุงร่างกาย มี การทบทวนบทเรียนและเตรียมตัวเรียนในวันต่อไป มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยตั้งเป้าหมายใน

การเรียนรู้แต่ละทอมให้ได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ จึง มีการวางแผนการเรียนรู้และพยายามทำให้ได้ตามแผน โดยในแต่ละวันจะทำตารางเวลาว่าต้องทำอะไรบ้าง จัดอันดับความยากของแต่ละวิชาว่าวิชาไหนที่นิสิต คิดว่ายากสำหรับตนเองก็จะพยายามอ่านหนังสือทุก วันทำตามคำแนะนำของอาจารย์ ชักถามแนวทางการ เรียนจากรุ่นพี่ และมีวิธีการจัดการความเครียด หรือวิตกในเรื่องการเรียนโดยการทำกิจกรรมร่วมกับ เพื่อน ๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้คำแนะนำ ซึ่งกันและกัน

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ทรงวุฒิทางด้านจิตวิทยา จำนวน 3 ท่านโดยใช้คำถามปลายเปิดถามเกี่ยวกับ “ยุทธวิธีในการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยอะไรบ้าง” สาระสำคัญที่ได้จากการ สัมภาษณ์ กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ที่มียุทธวิธีในการ เรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จควรมีความพยายาม อดทนและมุ่งมั่น มีความสนใจใฝ่ใจเรียนรู้สิ่ง ใหม่ ๆ รู้วิธีการเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ อยู่ตลอดเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีการวางแผน การเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีแรงจูงใจ มีวินัยในตนเอง รู้จักบริหารเวลา มีสมาธิในการเรียน รู้จักใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจน วางแผนและเป้าหมายในการเรียน มีการเตรียม ความพร้อมของตนเองตลอดเวลาที่จะเรียนรู้ ซึ่ง ลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวสามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นกับ บุคคลได้โดยสร้างแรงจูงใจในการเรียนและ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้วิธีปฏิบัติและลงมือ กระทำด้วยตนเองจนเป็นนิสัย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับยุทธวิธีในการ เรียนรู้และการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์จากสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาของคณะครุ ศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ นิสิตคณะครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์ และผู้ทรงวุฒิทางด้านจิตวิทยา ผู้วิจัย กล่าวโดยสรุป ได้ว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้เป็นสิ่ง สำคัญสำหรับผู้เรียนเพราะเป็นแนวทางในปฏิบัติที่

จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ เป็นการพัฒนาตนเองให้มีพฤติกรรมกรเรียนที่พึง ประสงค์เพิ่มมากขึ้น โดยยุทธวิธีในการเรียนรู้ ได้แก่ ความรับผิดชอบในการเรียน การตั้งเป้าหมายในการ เรียน การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน ตั้งใจเรียน พยายามรักษาเวลา และวางแผนการ เรียน บังคับจิตใจให้แน่วแน่ในการเรียน ทำงาน เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้เหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง ทบทวนบทเรียน มีความ รับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง การสร้างแรงจูงใจใน การเรียนรู้ การสร้างพฤติกรรมกรเรียนรู้ การ บริหารเวลา ความสามารถจัดการกับอารมณ์และ สิ่งแวดล้อมในการเรียน การจดบันทึกสรุปประเด็น สำคัญ การทำความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน ขยันอ่าน หนังสือ ชักถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อมีข้อสงสัย บริหารจัดการเวลาได้อย่างเหมาะสม การผ่อนคลาย เมื่อเกิดสภาวะตึงเครียด และการจัดการสิ่งต่าง ๆ การจัดอันดับความยากของแต่ละวิชาว่าวิชา มีวินัย ในตนเองการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความ สนใจที่จะศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยุทธวิธีในการ เรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขต กรุงเทพมหานครเพื่อนำองค์ประกอบสำคัญที่ได้ไป พัฒนายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานครต่อไป

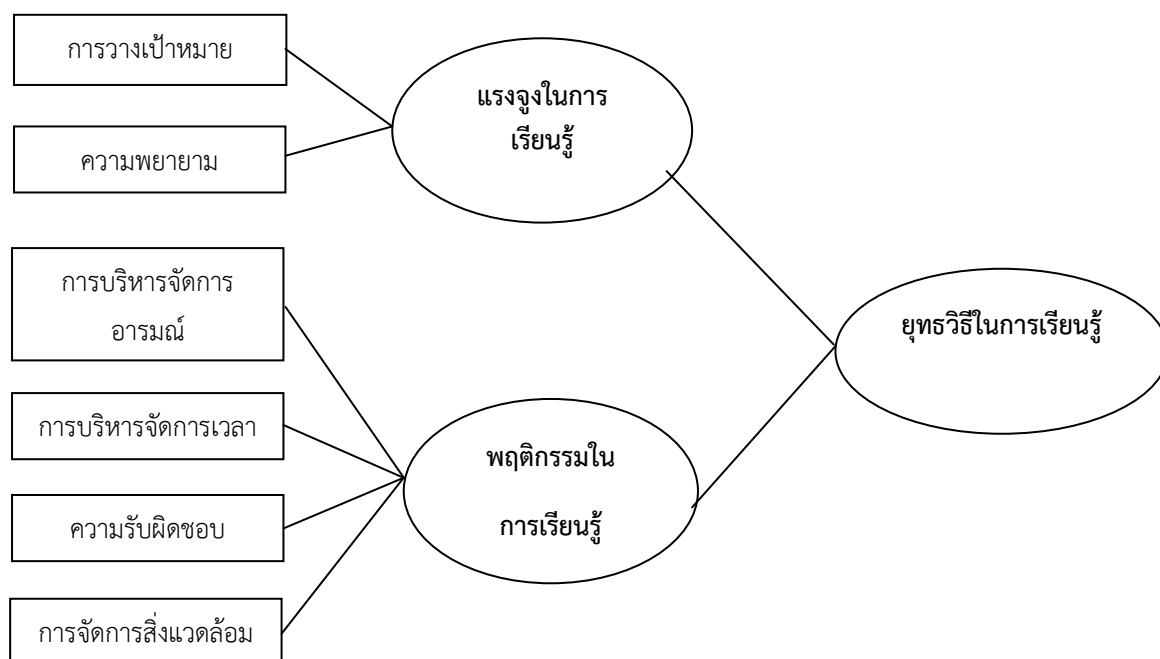
คำถามการวิจัย

1. ยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. นิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขต กรุงเทพมหานครมียุทธวิธีในการเรียนรู้ในระดับ ไດ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิต คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเขต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยุทธวิธีในการเรียนรู้ทั้งในและต่างประเทศ และสำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยการ

สัมภาษณ์อาจารย์ผู้ในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับยุทธวิธีในการเรียนรู้ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ และกำหนดองค์ประกอบของยุทธวิธีในการเรียนรู้และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1: โมเดลการวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิต คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเขต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3,775 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ คือ นิสิตระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 360 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยแจกแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ จำนวน 360 ชุด ได้แบบวัดฉบับสมบูรณ์ จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 98

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ประกอบด้วย

1 ยุทธวิธีในการเรียนรู้ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ ได้แก่ การวางแผนเป้าหมายการเรียนรู้และความพยายามที่จะทำให้สำเร็จ

2 ยุทธวิธีในการเรียนรู้ด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดการกับอารมณ์ การบริหารเวลา ความรับผิดชอบ และการจัดการกับสิ่งแวดล้อม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นโดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ได้เท่ากับ 0.86

วิธีการเก็บข้อมูล

การศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน – คน หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบแบบวัดคัดเลือกฉบับสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ของคะแนนแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ (n=353 คน)

ยุทธวิธีในการเรียนรู้	Mean	S.D.	แปลผล
1. ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้			
1.1 การวางแผนเป้าหมายในการเรียนรู้	3.22	0.82	ปานกลาง
1.2 ความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ	3.21	0.94	ปานกลาง
ด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยรวม	3.21	0.54	ปานกลาง
2. ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้			
2.1 ด้านการจัดการอารมณ์	3.19	0.77	ปานกลาง
2.2 ด้านการบริหารเวลา	3.37	0.90	ปานกลาง
2.3 ด้านความรับผิดชอบ	3.69	0.88	มาก
2.4 ด้านจัดการกับสิ่งแวดล้อม	3.87	0.74	มาก
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวม	3.54	0.46	มาก
ยุทธวิธีในการเรียนรู้โดยรวม	3.42	0.44	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยยุทธวิธีในการเรียนรู้รายด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมาย ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21, 3.22, และ 3.21 ส่วนคะแนนเฉลี่ยยุทธวิธีในการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมในการเรียนรู้โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ และ ด้านจัดการกับ

สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, 3.69 และ 3.87 ส่วนด้านการจัดการอารมณ์ และด้านการบริหารเวลา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และ 3.37 ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis)

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) กับแบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิต จากคณะครุศาสตร์/

ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรี-
นครินทรวิโรฒ จำนวน 353 คน ได้ค่าดัชนีความ

กลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบที่มีการปรับโมเดล
แล้ว ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบที่มีการปรับโมเดล

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าดัชนี	ผล
χ^2/df	< 2	1.80	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.048	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.08	0.058	ผ่านเกณฑ์
GFI	> 0.90	0.92	ผ่านเกณฑ์
AGFI	> 0.90	0.90	ผ่านเกณฑ์
CFI	> 0.90	0.96	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 2 ค่าดัชนีความกลมกลืนของ
โมเดลองค์ประกอบที่มีการปรับโมเดลแล้ว พบว่า
ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.80 ซึ่ง
น้อยกว่า 2 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับ
ข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่น่าพึงพอใจ ค่าดัชนี
ของส่วนที่เหลือ (residuals) มีค่าน้อย ค่ารากที่สอง
ของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการ
ประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่า
0.05 และ ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของ
ความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR)
เท่ากับ 0.058 ซึ่งน้อยกว่า 0.08 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับ
ได้ ตามเกณฑ์ของ Hu & Bentler (1999) ส่วนค่า
ดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่า 0.90 ดัชนีวัด
ระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.92 ดัชนีวัด

ระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (AGFI) เท่ากับ
0.90 และดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์
(CFI) เท่ากับ 0.96 จากค่าดัชนีต่าง ๆ ที่ผ่านเกณฑ์
ข้างต้น แสดงว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบ
เชิงยืนยันระดับสองของยุทธวิธีในการเรียนรู้ มีความ
กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย 6
องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมายในการ
เรียนรู้ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ ด้าน
การจัดการอารมณ์ ด้านการบริหารเวลา ด้านความ
รับผิดชอบในการเรียนรู้ และด้านการจัดการ
สิ่งแวดล้อมโดยมีผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนัก
องค์ประกอบย่อย แสดงผลในตาราง 3

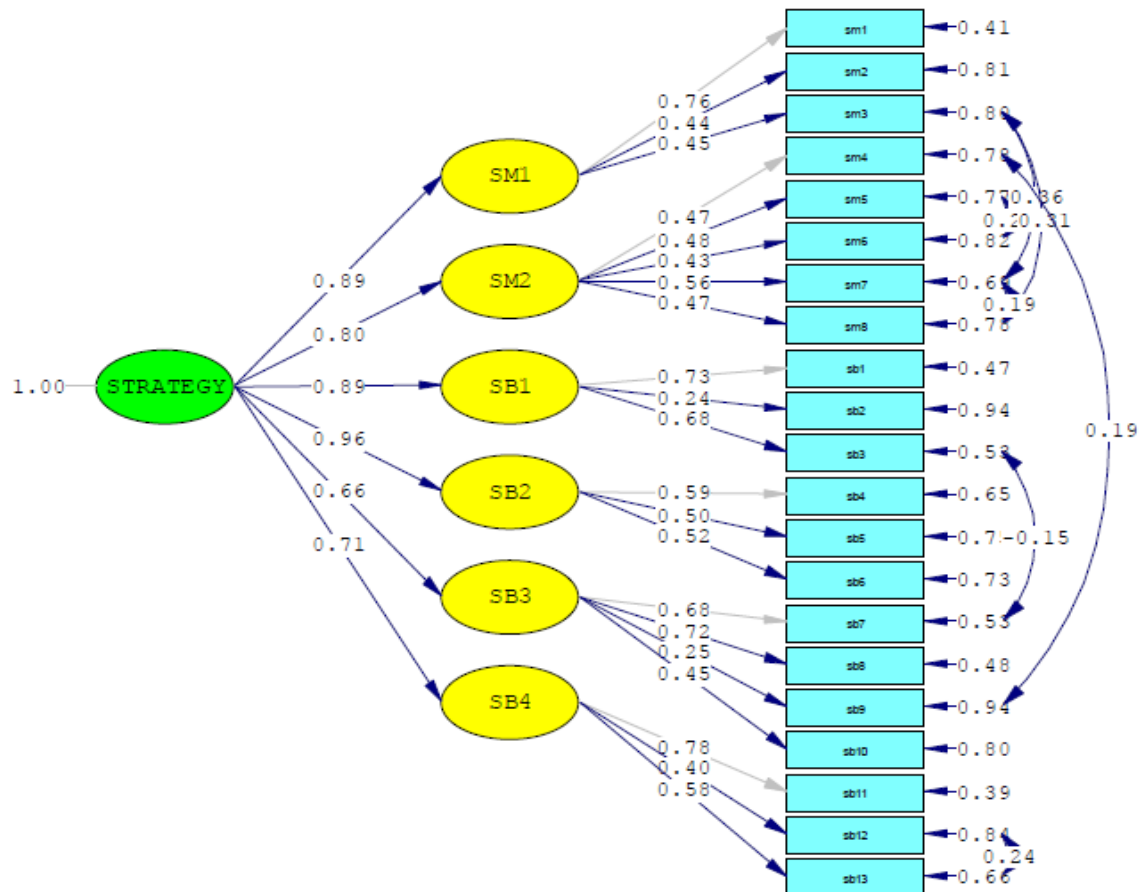
ตาราง 3 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ค่าสถิติในการทดสอบ และค่าสหสัมพันธ์แบบพหุกำลังสอง

องค์ประกอบย่อย	B	SE	t	R ²
การวางเป้าหมายในการเรียนรู้	0.89	0.07	13.30*	0.79
ความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ	0.80	0.11	7.16*	0.64
การจัดการอารมณ์	0.89	0.07	12.25*	0.79
การบริหารเวลา	0.96	0.09	10.54*	0.92
ความรับผิดชอบในการเรียนรู้	0.66	0.08	8.50*	0.43
การจัดการสิ่งแวดล้อม	0.71	0.07	10.26*	0.50

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลจากตาราง 3 พบว่า โมเดลการวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ มีองค์ประกอบย่อยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกองค์ประกอบย่อย แสดงว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ๆ ทั้งหมด 6 องค์ประกอบย่อย ตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.66 ถึง 0.96 ยุทธวิธีในการเรียนรู้ ด้านการบริหารเวลา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่า 0.96 รองลงมาได้แก่ ด้านการวางเป้าหมายในการเรียนรู้ ด้านการจัดการอารมณ์ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม 0.89, 0.89, 0.80 และ 0.71 ตามลำดับ โดยมียุทธวิธีในการเรียนรู้ ด้านความรับผิดชอบใน

การเรียนรู้ ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด มีค่า 0.66 เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์แบบพหุกำลังสอง พบว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบในระดับสอง สามารถอธิบายองค์ประกอบย่อย ด้านการบริหารเวลาได้สูงที่สุด กล่าวคือ ยุทธวิธีในการเรียนรู้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบย่อยด้านการบริหารเวลาได้ร้อยละ 92.0 รองลงได้แก่ ด้านการวางเป้าหมายในการเรียนรู้ ด้านการจัดการอารมณ์ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ที่พบว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบย่อยได้ คิดเป็นร้อยละ 79, 79, 64, 50 และ 43 ตามลำดับ ดังภาพประกอบ 2

Chi-Square=317.80, df=176, P-value=0.00000, RMSEA=0.048

ภาพประกอบ 2 โมเดลการวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิต คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเขต กรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. นิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์มี ยุทธวิธีในการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนยุทธวิธีในการเรียนรู้รายด้านแรงจูงใจในการ เรียนรู้ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการ วางเป้าหมาย ด้านความพยายามที่จะทำให้สำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนยุทธวิธีในการเรียนรู้ด้าน พฤติกรรมในการเรียนรู้โดยรวม และรายด้าน ได้แก่

ด้านความรับผิดชอบ และด้านการจัดการกับสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ส่วน ด้านการจัดการอารมณ์ และ ด้านการบริหารเวลา อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ของยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่า ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบ ดังนี้ ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.80 ค่า รากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสอง ของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.048 ค่า รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความ

คลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.058 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.92 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.90 และดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) เท่ากับ 0.96 แสดงว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับสองของยุทธวิธีในการเรียนรู้ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมายในการเรียนรู้ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ ด้านการจัดการอารมณ์ ด้านการบริหารเวลา ด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนายุทธวิธีในการเรียนรู้ ของ นิสิต คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิต คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

นิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานครมี ยุทธวิธีในการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนยุทธวิธีในการเรียนรู้รายด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมาย ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21, 3.22, และ 3.21 ส่วนยุทธวิธีในการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมในการเรียนรู้ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ และด้านจัดการกับสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54, 3.69 และ 3.87 ส่วนด้านการจัดการอารมณ์ และด้านการบริหารเวลา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

และ 3.37 ตามลำดับ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย โดยภาพรวมได้ว่า นิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นนิสิตกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงและมาตรฐานในอันดับต้น ๆ ของประเทศ มีการปฐมนิเทศนิสิตใหม่เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้การปรึกษานิสิต รวมทั้งมีระบบรุ่นพี่รุ่นน้องในมหาวิทยาลัยทำให้นิสิตมีความพร้อมในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ มีความคิดและความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนให้ความสำคัญและพยายามทำตามเป้าหมายการเรียนที่ตั้งไว้ให้สำเร็จ ตั้งใจเรียน ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบวิชาที่เรียนก็ตาม นอกจากนี้ นิสิตยังพยายามเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียนแต่ถึงอย่างไร นิสิตก็ยังอยู่ในช่วงการปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษามาเป็นระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมใหม่ เช่น วิธีการเรียนการสอนแบบผู้ใหญ่ อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจทำให้ยังไม่มีวิธีในการรู้ที่หลากหลายมากนัก ส่วนรายด้านแรงจูงใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับกลาง อย่างไรก็ตามหากนิสิตสามารถวางแผนการเรียนที่ดีขึ้น มีความคุ้นเคยกับอาจารย์และกล้าพูดคุยเพื่อวางแผนทางการเรียนได้ มีการจดบันทึกในสิ่งที่ไม่เข้าใจเพื่อไปศึกษาเพิ่มเติม มีความกระตือรือร้นกับการเข้าชั้นเรียนเสมอ มีสมาธิและจดจ่อต่อการเรียนทุกวิชา จัดแบ่งเวลาในการเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละวันได้ลงตัว และสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนได้เป็นอย่างดี สามารถเข้ากับเพื่อนคนอื่นได้ทุกสถานการณ์ นิสิตก็จะเริ่มคุ้นเคยและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น และมีการเตรียมตัวก่อนเรียนก่อนสอบ โดยการเพิ่มความพยายามและความรับผิดชอบในการเรียนให้มากขึ้น ก็จะช่วยให้ นิสิตประสบความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเรียนที่ตั้งไว้สอดคล้องกับ ไวท์ (Deci ; & Ryan. 1990;

citing White. 1959: 5) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นพลังที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลที่มีมาแต่กำเนิดที่จูงใจให้บุคคลจัดการกับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ (competence) หลังจากที่ได้จัดการหรือมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เอสแลนและอินเดอฮัส (Espeland, and Indrehus. 2003: 226-236) ได้ศึกษาวิธีการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในประเทศนอร์เวย์ โดยการทดลองได้แบ่งนักศึกษาที่เพิ่งเข้าเรียนใหม่เป็น 2 กลุ่ม โดยเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 50 คน โดยใช้การปฐมนิเทศเพื่อแนะวิธีการเรียนให้กับนักศึกษาพยาบาลที่เข้าศึกษาใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปฐมนิเทศมีวิธีการในการเรียน การจัดการตนเอง และสามารถปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนอีกกลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการปฐมนิเทศ โดย เอสแลนและอินเดอฮัสได้เน้นถึงการให้ความสำคัญกับบทบาท หน้าที่และความสำคัญของการศึกษา และให้โอกาสนักศึกษาได้ค้นพบวิธีการในการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุดไปประยุกต์ใช้ในการเรียน และผลการศึกษาของ แรมสเดน (Ramsden. P. 2003: 11-15) ได้ศึกษาพบว่า ยุทธวิธีในการเรียนสามารถพัฒนาได้ โดยครูผู้สอนสามารถช่วยจัดเตรียม ให้นแนวทาง ชี้แนะโดยการปรับนิสัยและวิธีการเรียนของผู้เรียน วิธีการเตรียมตัวในการเตรียมตัวสอบ วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้ผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่า การพัฒนาให้ผู้เรียนมีวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนมียุทธวิธีในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของยุทธวิธีในการเรียนรู้ของนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบ ดังนี้ ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.80 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.048 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.058 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.92 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.90 และดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) เท่ากับ 0.96 แสดงว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันระดับสองของยุทธวิธีในการเรียนรู้ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมายในการเรียนรู้ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ ด้านการจัดการอารมณ์ ด้านการบริหารเวลา ด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์แบบพหุกำลังสอง พบว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบในระดับสอง สามารถอธิบายองค์ประกอบย่อย ด้านการบริหารเวลาได้สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการวางแผนเป้าหมายในการเรียนรู้ ด้านการจัดการอารมณ์ ด้านความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย ทั้ง 21 ข้อนั้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เก็บกับกลุ่มตัวอย่างนิสิตคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนอย่างเข้มข้น และมีกิจกรรมในมหาวิทยาลัยที่หลากหลายทำให้

นิสิตให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเวลาทั้งในส่วนของการเรียนและการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2525 : 2) กล่าวว่า ยุทธวิธีการเรียนที่ดีได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียน ตั้งใจเรียน พยายามรักษาเวลาและทำตารางเวลา ตลอดทั้งปฏิบัติตามเวลาที่กำหนดให้ได้ทุกวัน นอกจากนี้มายรอน และเฮลีน่า (Myron and Helina, 2008: 92) กล่าวว่า ยุทธวิธีในการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้โดยการวางตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ การจัดการอารมณ์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ และการมีความพยายามที่จะกระทำให้สำเร็จตามเป้าหมาย มีการจัดการเวลาที่เหมาะสม และสามารถจัดกับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ได้ ยุทธวิธีในการเรียนรู้ดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้

บรรณานุกรม

- ก่อก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2525). “แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา,” สำนักพิมพ์มิตรครู.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2543). รายงานการวิจัย เรื่อง ยุทธวิธีการเรียนและการศึกษาของนักเรียนวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี. (2542). ผลของรางวัลภายนอกและการรับรู้ความสามารถของคนที่มีความตั้งใจภายในของนักเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สำนักบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ฝ่ายแนะแนวการศึกษา.(2557). การกำหนดเป้าหมายในการเรียน. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2557, จาก <http://www.stou.ac.th/Thai/Offices/Oes/Guide/article/index.html>
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2555). รายงานการวิจัย เรื่อง มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: บริษัท โบนัส พรีเมียร์ จำกัด.
- Campbell, C. (1983). Successful Training for Elementary and Middle School Peer Helpers. *Elementary School Guidance and Counselling*, 18(2), 118 - 123. Retrieved in 15th April 2010. From <http://onlinelibrary.wiley.com>.
- Covey, S. R. (1990). *Principle-Centered Leadership*. New York: Fireside.

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
แบบวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างได้แต่ก่อนจะนำไปใช้ควรศึกษาในรายละเอียดของแบบวัด วิธีการใช้แบบวัดและการแปลความหมายให้เข้าใจก่อนนำไปใช้
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับการศึกษาต่างๆ หรือในสาขาวิชาชีพเฉพาะ เช่น แพทย์ พยาบาล วิทยาศาสตร์ เป็นต้น
 - 2.2 ควรใช้เครื่องมือในการศึกษายุทธวิธีในการเรียนรู้มากกว่า 1 ชนิดร่วมกับการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจะช่วยให้การวัดยุทธวิธีในการเรียนรู้ได้ตรงและครอบคลุมประเด็นสำคัญเพิ่มมากขึ้น

- Deci, E.L. & Ryan, R.M. (1990). **Intrinsic Motivation and Self-Determination in Human Behavior**. New York: Plenum Press.
- Espeland, V, & Indrehus, O. (2003). Evaluation of Students' Satisfaction with Nursing Education in Norway. **Journal of Advanced Nursing**. **42(3)**,226-236.
- Myron H. Dembo and Helina Seli. (2006). **Motivation and Learning Strategies for College**
- Nam Jung. (1996). Cultural and Contextual Influences on Goal Orientations and The Relationships among Goal Orientations, Learning Strategies and Achievement: **A Study of Korean High School Student Learning English**. Dissertation Abstracts Internationl.
- Nigro L. and F. Pupo. (1997). **A Modular Approach to Real Time Programming using Actors and Java**. Proc. of 22nd IFAC/IFIP Workshop on Real Time Programming, Lyon, 15-17 September, 83-88.
- Reeve, Johnmarshall. (1996). **Motivating Others: Nurturing Inner Motivational Resources**. Boston: Allyn and Bacon.
- Ramsden, P.(2003). **Learning to Reach in Higher Education (2nd ed.)** London: Routledge Falmer.
- Turner, J. L., T. J. Mock and R. P. Srivastava. (2002). "A Conceptual Framework and Case Studies on Audit Planning and Evaluation Given the Potential for Fraud". **Proceedings of the 2002 Deloitte & Touche University of Kansas Symposium on Auditing Problems. forthcoming**. Retrieved in 15th April 2010. From. <http://eycarat.faculty.ku.edu//myssi/publications/>.
- Weinstein, C. E., & Mayer, R. E. (1986). **The Teaching of Learning Strategies**. In M. C